

[Bundvad.]

demokratiske Principper. Den gamle Lov var en Fabriklov. Den nye Lov maa blive en Arbejderbeskyttelseslov, idet alle Erhverv maa underkastes Lovens Bestemmelser. Ganske vist findes i Øjeblikket Bestemmelser om Maskintilsyn ogsaa i andre Former for Erhverv, end hvor Fabriksdriften anvendes, men den moderne Arbejderbeskyttelse kan ikke alene tage Hensyn til de Farer, Anvendelsen af Maskiner rummer, men maa ogsaa i særlig Grad søge at modvirke andre Farer. Kravet om, at alle Erhverv underkastes en saadan Lov, underbygges stærkt, synes jeg, af den Kendsgerning, at den gennemsnitlige aarlige Udgift paa Helaarsarbejdere i Anledning af indtrufne Ulykker er langt større i f. Eks. Jordarbejde, Byggearbejde og Transporterhverv end i Jernindustrien, der ellers anses for at rumme de største Farer. Hertil kommer, at Hensyn maa tages ikke alene til Ulykkesfaren ved Beskæftigelsen, men ogsaa i høj Grad til Sundhedsfaren. Moderne Haandværk og Industri anvender i Produktionen mange nye Former for Materialer, kemiske Produkter o. lign., der ved fejlagtig Anvendelse kan fremkalde Erhvervssygdomme: Eksemper, Forgiftninger, Ætsninger o. lign. Endvidere har nye arbejdsfysiologiske og lægevidenskabelige Undersøgelser vist, at Lokalets Størrelse, Belysningsforhold, Farverne, Arbejdsstillingen, Støjen og mange andre Forhold spiller en overordentlig stor Rolle i Spørgsmaalet saavel om Arbejdernes Befindende paa Arbejdspladsen som Produktionens Størrelse. En ny Lov maa tage Hensyn til alle disse Forhold, ikke gennem stramme Bestemmelser udpensle disse Enkeltheder, medmindre der er Tale om Forhold, der er generelle for større Erhvervsomraader, men gennem Bestemmelser, der kan tilpasses de enkelte Erhvervs særlige Forhold.

I Arbejderkredse er den Følelse udbredt, at den nugældende Lovs Bestemmelser er saa svage, at ingen synes at have Ansvaret for dens Overholdelse. Tilsynssystemet maa derfor udbygges. Det nytter dog ikke at ansætte nok saa mange „Politibetjente“, hvis der ikke i det daglige paa Arbejdspladsen gøres en Indsats for at fremme Arbejderbeskyttelsen. Først og fremmest skal der hos Arbejdsgiverne skabes Forstaaelse af Problemerne ved Gennemførelse af en hensigtsmæssig Propaganda, og dernæst maa Arbejderne gennem Tillidsmænd drages ind i Arbejdet. Netop fra den Side kan der ydes værdifuld Støtte til Arbejdsgiveren og Tilsynet i Bestræbelserne for at skabe de bedst mulige Arbejdsvilkaar. Men ogsaa kun ved

at give Arbejderne en virkelig Medindflydelse kan man opnaa de ønskede Resultater.

I 1934 nedsatte Socialministeren et Udvalg bestaaende af en Række sagkyndige, der fik som Opgave at lave et Udkast til en ny Arbejderbeskyttelseslov. I Marts 1938 forelaa Udkastet i en Betænkning, der ikke alene bemærkedes paa Grund af dens Omfang, men ogsaa paa Grund af dens værdifulde Indhold. Udkastet har dannet Grundlag for et Lovforslag, som den tidligere Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, har ladet gaa videre til Efterbehandling i et snævert Udvalg, der ret hurtigt maa kunne afslutte sit Arbejde.

Den nuværende Regering og den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister maa nu vise Vilje til gennem en saadan Lovgivning at støtte den almindelige Erhvervsudvikling i vort Land. Det drejer sig om at vise Vilje og Forstaaelse af Arbejdslivets Problemer. Jeg opfordrer indtrængende den højtærede Arbejds- og Socialminister til at gøre sin Skyldighed. Opgaven bliver at lave en Arbejderbeskyttelseslov, der indhenter det forsømte, det vil sige bygger paa Erhvervslivets nuværende Stade med Hensyntagen til Samfundets sociale, politiske og økonomiske Tilstand, og formet saaledes, at Fremtidens Fremskridt efterhaanden kan udmøntes i praktiske Resultater.

Jeg kan paa Forhaand tilsige mit Partis Støtte til en saadan Lovgivning.

Derudover vil jeg gerne have Lov til at omtale et Forhold af mere lokalt betonet Karakter nede fra min Kreds. I Ringsted By er der opstaaet et Problem, som jeg her ønsker at rejse. Ringsted er jo berømt, hvert Skolebarn i Danmark har lært den at kende via Valdemarerne maaske, og andre har senere faaet Byens Eksistens til vide, i hvert Fald dengang man udnævnte Professor Vilhelm Andersen til Æresborger, og senere er den blevet berømt, maaske herostratisk berømt, fordi Schalburgfolkene holdt til dér.

Som ærede Medlemmer vel husker, skete der det under Folkestrejken i København, at man bl. a. stillede som Krav til Tyskerne, at Schalburgfolkene skulde fjernes fra København, og de gode Ringstedborgere sluttede sig selvfølgelig til Kravet og gik i Sympatistrejke for at faa Schalburgfolkene fjernet — de kendte dem jo af praktisk Erfaring. Men desværre blev Resultatet af Aktionen det for Ringstedborgerne uheldige, at Københavnerne fik dem fjernet, men Ringsted fik en yderligere Belastning af Schalburgfolkene. Man har forstaaet at